

скитѣ (Бургаскитѣ) солници на Черно море. Отъ тогава до сега дружеството е произвело следнитѣ количества морска соль:

Презъ 1922 г.	5,142,900	кгр.
„ 1923 „	10,125,080	„
„ 1924 „	18,939,660	„
„ 1925 „	10,932,100	„
„ 1926 „	12,460,700	„
„ 1927 „	30,000,000	„
„ 1298 около	53,000,000	„

С М Ъ Ш К А

„Не съмъ башъ изъ арнаутско“

Единъ арнаутинъ, башъ изъ арнаутско, отишълъ при единъ зевзекъ-берберинъ да се бръсне.

Берберинътъ, като знаялъ, че арнаутитѣ сж сербезъ хора и сѣ за сербезъ искатъ да минаватъ, щомъ го видѣлъ, скочилъ на крака и го запиталъ:

— Ти арнаутинъ ли си, ваша милость?

— Тако ми Бога! — отвърналъ сербезъ-сербезъ арнаутинътъ.

— Чувамъ, казалъ пакъ берберинътъ, че вие арнаутитѣ сте много сербезъ хора и сте се бръснѣли несапунени.

— Тако ми Бога! — отвърналъ още по-сербезъ арнаутинътъ.

— Тогава сѣдай, натъртилъ берберинътъ и, безъ да заглажда бръснача или да сапуни, застъргалъ четинестата брада на арнаутина.

Арнаутинътъ търпѣлъ изпърво, но когато берберинътъ извилъ бръснача кжде шията му, той почналъ да охка, пъшка като даначе.

— Що ти е, арнаутъ-ага? питалъ берберинътъ.

— Бракъ, бракъ! — извикалъ просълзенъ арнаутинътъ: — бракъ, азъ забравихъ по-напредъ да ти кажа, че не съмъ башъ изъ арнаутлука. Понамокри малко брадата!

